

BANK DOBRYCH PRAKTYK

Justyna Kostrzewska-Zastawnik

**Scenariusz zajęć otwartych z rodzicami
w grupie dzieci 3-letnich
„Jak powstaje tęcza?”**

**NIEPUBLICZNE ARTYSTYCZNE PRZEDSZKOLE
OLKA KLEPACZA W CZĘSTOCHOWIE**

Częstochowa 2018

Justyna Kostrzewska-Zastawnik – nauczyciel zintegrowanej edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w Niepublicznym Artystycznym Przedszkolu Olka Klepacza w Częstochowie

Scenariusz zajęć całodniowych w grupie dzieci 3-letnich „Jak powstaje tęcza?”

Etap kształcenia:

wychowanie przedszkolne

Cele i założenia:

- Promocja piękna przyrody.
- Wspieranie i rozwój zainteresowań plastycznych u dzieci oraz wyzwianie w nich twórczego potencjału.
- Rozwijanie poczucia rytmu.
- Doskonalenie umiejętności współpracy w grupie rówieśniczej.
- Rozwijanie umiejętności rozpoznawania kolorów z ich nazwami.
- Zachęcanie do eksperymentowania.

Temat zajęć: „Jak powstaje tęcza?”.

Grupa: 3-latki

Podstawa programowa:

Obszary:

I. Fizyczny obszar rozwoju dziecka:

- 5) uczestniczy w zabawach ruchowych, w tym rytmicznych, muzycznych, naśladowczych, z przyborami lub bez nich; wykonuje różne formy ruchu: bieżne, skoczne, z czworakowaniem, rzutne;
- 6) inicjuje zabawy konstrukcyjne, majsterkuje, buduje, wykorzystując zabawki, materiały użytkowe, w tym materiał naturalny;
- 9) wykazuje sprawność ciała i koordynację w stopniu pozwalającym na rozpoczęcie systematycznej nauki czynności złożonych, takich jak czytanie i pisanie.

II. Emocjonalny obszar rozwoju dziecka:

7) szuka wsparcia w sytuacjach trudnych dla niego emocjonalnie; wdraża swoje własne strategie, wspierane przez osoby dorosłe lub rówieśników;

11) dostrzega emocjonalną wartość otoczenia przyrodniczego jako źródła satysfakcji estetycznej.

III. Społeczny obszar rozwoju dziecka:

1) przejawia poczucie własnej wartości jako osoby, wyraża szacunek wobec innych osób i przestrzegając tych wartości, nawiązuje relacje rówieśnicze;

5) ocenia swoje zachowanie w kontekście podjętych czynności i zadań oraz przyjętych norm grupowych; przyjmuje, respektuje i tworzy zasady zabawy w grupie, współdziała z dziećmi w zabawie, pracach użytecznych, podczas odpoczynku;

7) respektuje prawa i obowiązki swoje oraz innych osób, zwracając uwagę na ich indywidualne potrzeby;

8) obdarza uwagę inne dzieci i osoby dorosłe;

9) komunikuje się z dziećmi i osobami dorosłymi, wykorzystując komunikaty werbalne i pozawerbalne; wyraża swoje oczekiwania społeczne wobec innego dziecka, grupy.

IV. Poznawczy obszar rozwoju dziecka:

1) wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą komunikatów pozawerbalnych: tańca, intencjonalnego ruchu, gestów, impresji plastycznych, technicznych, teatralnych, mimicznych, konstrukcji i modeli z tworzyw i materiału naturalnego;

3) odróżnia elementy świata fikcji od realnej rzeczywistości; byty rzeczywiste od medialnych, byty realistyczne od fikcyjnych;

7) eksperymentuje rytmem, głosem, dźwiękami i ruchem, rozwijając swoją wyobraźnię muzyczną; słucha, odtwarza i tworzy muzykę, śpiewa piosenki, porusza się przy muzyce i do muzyki, dostrzega zmiany charakteru muzyki, np. dynamiki, tempa i wysokości dźwięku oraz wyraża ją ruchem, reaguje na sygnały, muzykuje z użyciem instrumentów oraz innych źródeł dźwięku; śpiewa piosenki z dziecięcego repertuaru oraz łatwe piosenki ludowe; chętnie uczestniczy w zbiorowym muzykowaniu; wyraża emocje i zjawiska pozamuzyczne różnymi środkami aktywności muzycznej; aktywnie słucha

muzyki; wykonuje lub rozpoznaje melodie, piosenki i pieśni, np. ważne dla wszystkich dzieci w przedszkolu, np. hymn przedszkola, charakterystyczne dla uroczystości narodowych (hymn narodowy), potrzebne do organizacji uroczystości np. Dnia Babci i Dziadka, święta przedszkolaka (piosenki okazjonalne) i inne; w skupieniu słucha muzyki;

11) wyraża ekspresję twórczą podczas czynności konstrukcyjnych i zabawy, zagospodarowuje przestrzeń, nadając znaczenie umieszczonym w niej przedmiotom, określa ich położenie, liczbę, kształt, wielkość, ciężar, porównuje przedmioty w swoim otoczeniu z uwagi na wybraną cechę;

18) posługuje się pojęciami dotyczącymi zjawisk przyrodniczych, np. tęcza, deszcz, burza, opadanie liści z drzew, sezonowa wędrówka ptaków, kwitnienie drzew, zamarzanie wody, dotyczącymi życia zwierząt, roślin, ludzi w środowisku przyrodniczym, korzystania z dóbr przyrody, np. grzybów, owoców, ziół.

Treści programowe:

Zjawiska atmosferyczne w przyrodzie – kształtowanie zainteresowania przyrodą na podstawie zjawiska jakim jest tęcza; pomoc w rozumieniu poszczególnych zjawisk atmosferycznych; rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego, określanie stanu pogody i stanu atmosferycznego.

Cele operacyjne. Dziecko:

- dostrzega piękno przyrody,
- chętnie tworzy prace plastyczne, rozwija zdolności manualne,
- rozwija poczucie rytmu,
- śpiewa piosenki,
- doskonalą umiejętność współpracy w grupie rówieśniczej,
- potrafi rozpoznać kolory tęczy i nazwać je,
- chętnie eksperymentuje.

Metody:

- słowne: metody informacyjne (objaśnienia), oparte na kulturze żywego słowa (rozmowa, opowiadanie, opis),
- czynne: metoda stawianych zadań, kierowanie działalnością dziecka,
- oglądowe: demonstracja, obserwacja.

Formy pracy:

- indywidualna,
- z całą grupą.

Środki dydaktyczne:

Bajka pt. „Siedem duszków tęczy” (autor: Castoldi Maggiorina), kolorowe kartki formatu A4, chusta animacyjna, gąbki, pędzelki, białe arkusze, farby, lusterko, płyta CD, naczynie z wodą, latarka, bańki, stół, szklanki z różnymi płynami o różnej gęstości (np. mydło, olej, woda, płyn do naczyń), stoik, talerzyki papierowe, kleje, kredki w kolorze żółtym, trójkątne kawałki żółtego papieru, kolorowe paski bibuły, naklejki z obrazkiem tęczy.

Przebieg zajęć:

1. Przywitanie dzieci. Zaproszenie dzieci do koła, by wysłuchały bajki czytanej przez nauczycielkę pt. „Siedem duszków tęczy”. Po przeczytaniu opowiadania nauczycielka rozkłada na dywanie kartki formatu A4 w kolorach wymienionych w bajce (wszystkie kolory tęczy). Pokazując dzieciom kolejno obrazki w bajce, prosi, by ustawiły kartki w odpowiedniej kolejności (tak jak wygląda to na prawdziwej tęczy oraz w jakiej przylatywały duszki). Następnie zadaniem dzieci jest przyniesienie na każdy arkusz przedmiotu znajdującego się w sali w tym samym kolorze co kartka. Wspólne sprawdzenie poprawności wykonanego zadania i utrwalenie nazw poszczególnych kolorów.
2. „Tęcza, tęcza, cza, cza”. Dzieci łąpią za uchwyty kolorową chustę animacyjną. Nauczycielka śpiewa piosenkę Fasolek „Tęcza, tęcza, cza, cza”. W czasie trwania zwrotek dzieci kręcą się wkoło, trzymając chustę – raz w jedną, raz w drugą stronę, w czasie refrenu podnoszą chustę góra-dół. Zabawa zostaje powtórzona – dzieci próbują śpiewać refren wraz z nauczycielką.
3. Praca plastyczna – tęcza. Dzieci siadają przy stoliku. Nauczycielka rozkłada przed nimi kartki dużego arkusza papieru w kolorze białym oraz farby. Prosi o nabranie na pędzelek określonego koloru i narysowanie nim na gąbce paska (demonstracja nauczycielki). W podobny sposób na gąbce pojawia się sześć pozostałych kolorów (kolory tęczy). Następnie, gdy wszystkie siedem kolorów jest już na gąbce, dzieci przyciskając ją do dołu arkusza po lewej stronie, rysują duży łuk – tak powstaje piękna tęcza o intensywnych kolorach.

4. Tworzenie tęczy w warunkach sztucznych: za pomocą naczynia z wodą, latarki i lusterka bądź płyty CD dzieci oglądają zjawisko powstawania tęczy na suficie, ścianie lub kartce. Aby powstała tęcza, zanurzamy lusterko w wodzie i szukamy odpowiedniego kąta padania światła na lusterko. Powierzchnia wody przed lusterkiem działa jak pryzmat, uginając promienie światła. Lusterko odbija tęczę na suficie. Po pojawieniu się tęczy dzieci nazywają zaobserwowane kolory. Następnie próbują samodzielnie odnaleźć kąt padania światła, by można było ponownie zaobserwować zjawisko rozszczepienia kolorów.

5. Zabawy bańkami mydlanymi. W bańkach mydlnych też widoczne są kolory tęczy. Kolory baniek wywoływane są przez światło, które załamuje się między ich zewnętrznymi warstwami. Kolory nie układają się na nich jednak w taki sposób jak na tęczy. Nauczycielka puszcza ponad głowami dzieci bańki mydlane, a przedszkolaki obserwują mieniające się kolory, próbują je rozpoznawać i nazywać.

6. Tęcza w słoiku. Nauczycielka ustawia na dywanie stolik, na którym w szklankach znajduje się siedem płynów o różnej gęstości (m.in. mydło, płyn do naczyń, olej), w kolorach najlepiej odpowiadających kolorom tęczy. Nauczycielka prosi kolejno kilkoro dzieci, by wzięły jedną szklankę z płynem i wlały do wysokiego, wąskiego naczynia. Po wlaniu wszystkich płynów ułożą się one w kolejności według gęstości własnej. Nauczycielka wyjaśnia to zjawisko dzieciom, a potem dzieci wspólnie powtarzają nazwy kolorów. Można też obejrzeć słoik pod światło – wtedy barwy są bardziej intensywne.

7. A po burzy ...tęcza! Dzieci siadają przy stolikach. Każde dostaje pół talerzyka papierowego, który należy pomalować na żółto. Po pomalowaniu talerzyka kredkami, dzieci przyklejają do niego trójkąty (również w żółtym kolorze), na półokrągłym brzegu. Następnie dzieci odwracają pomalowane talerzyki, które symbolizują słońce na niepomalowaną stronę i smarują jego brzeg klejem – ten bez trójkątów. Nauczycielka rozdaje dzieciom cienkie, kolorowe paski bibuły. Dzieci przyklejają je do posmarowanego klejem brzegu, tworząc tęczę.

8. Zakończenie zajęć. Nauczycielka dziękuje dzieciom za udział w zajęciach i przykleja każdemu uczestnikowi na bluzkę naklejkę z obrazkiem tęczy.

Justyna Kostrzewska-Zastawnik